

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 5/2015 - 18 pàgines
Sessió ordinària del dia 2 d'abril del 2015

El dia 2 d'abril del 2015, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 7/2015, que és el següent:

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sra. Maria Martisella González

M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transport i Telecomunicacions; Xavier Esport Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Maria Rosa Ferrer Obiols, Ministra de Relacions Institucionals, Afers Socials i Ocupació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat i Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.30h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Bé, abans de procedir amb l'ordre del dia i havent-se incorporat cinc nous consellers generals, procedirem segons disposa l'article 3 del Reglament del Consell General a la seva presa de possessió.

Permeteu-nos doncs que sortim de la sala un moment per revestir-nos amb els abillaments tradicionals.

Sr. Josep Anton Bardina Pau, voleu avançar-vos fins la presidència si us plau.

Vós, Sr. Josep Anton Bardina Pau, que heu estat elegit conseller general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

El Sr. Josep Anton Bardina:

Sí ho prometo.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bon andorrà sereu.

Enhorabona.

(se senten aplaudiments)

Sr. Carles Jordana Madero, voleu avançar-vos fins la presidència si us plau.

Vós, Sr. Carles Jordana Madero, que heu estat elegit conseller general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

El Sr. Carles Jordana:

Sí ho juro.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bon andorrà sereu.

Enhorabona.

(se senten aplaudiments)

Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí, voleu avançar-vos fins la presidència si us plau.

Vós, Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí, que heu estat elegida consellera general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Ho prometo.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bona andorrana sereu.

Enhorabona.

(se senten aplaudiments)

Sra. Patrícia Riberaigua Marme, voleu avançar-vos fins la presidència si us plau.

Vós Sra. Patrícia Riberaigua Marme, que heu estat elegida consellera general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

La Sra. Patrícia Riberaigua:

Sí ho prometo.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bona andorrana sereu.

Enhorabona

(Se senten aplaudiments)

Sr. Martí Salvans Abetlla, voleu avançar-vos fins la presidència si us plau.

Vós Sr. Martí Salvans Abetlla, que heu estat elegit conseller general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

El Sr. Martí Salvans:

Ho juro.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bon andorrà sereu.

Enhorabona

(Se senten aplaudiments)

Bé, tot seguit suspendrem la sessió durant 15 minuts per tal de treure'ns els abillaments tradicionals, i us recordo que la sessió continuarà al nou hemicicle del Consell General. Abans però, en atenció als nous consellers procedirem a fer la fotografia tradicional a les escales, tots vestits tal com estem ara.

Se suspèn la sessió.

(Són les 9.50h)

Es reprèn la sessió al nou hemicicle del Consell General.

(Són les 10.15h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem a l'examen del punt únic d'aquest ordre del dia un cop efectuat el jurament dels nous consellers:

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 8/2015 de l'1 d'abril. Havent requerit el Govern la tramitació d'aquest projecte de llei pel procediment d'extrema urgència i necessitat i havent-se atorgat aquest per la Sindicatura, intervé per part del Govern per defensar el text, segons disposa l'article 113.2 del Reglament del Consell General, el Sr. Jordi Cinca.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, començo aquesta intervenció conscient que aquesta és una situació excepcional. No és normal que el Govern aprovi un projecte de llei el mateix dia de la seva constitució, i que l'endemà mateix ja s'estigui debatent en el ple de la Cambra el text en la seva totalitat utilitzant el procediment d'extrema urgència i necessitat.

Però convindran amb mi que la situació en la que s'ha vist sumida Andorra des de fa tres setmanes es suficientment excepcional i greu com per justificar una reacció d'aquest nivell. Tot just fa dos dies els dos candidats a cap de Govern ho van explicar molt bé: estem davant una situació molt complexa que requereix una acció ràpida i acurada per evitar el risc de contagi a la resta de la plaça financera andorrana i per minimitzar les conseqüències en el conjunt de la societat i de l'economia del país.

Em permetran que per anar avançant cap al contingut i les motivacions del projecte de llei comenci per recordar l'origen de la situació que estem vivint i les diferents actuacions que fins ara s'han dut a terme.

El dia 10 de març el FINCEN americà va alertar mitjançant un contundent comunicat sobre les sospites males pràctiques d'alguns responsables de Banca Privada d'Andorra en matèria de blanqueig de capitals i la seva voluntat de proposar, passats dos mesos, la prohibició a les entitats financeres dels Estats Units d'obrir o mantenir comptes amb la BPA. És a dir, a la pràctica evitar treballar amb dòlars a l'esmentada entitat. Davant d'una nota d'aquesta naturalesa era perfectament previsible quina seria la reacció del mercat financer. Un mercat acostumat a anticipar de forma immediata als fets futurs.

Front al contingut del comunicat del FINCEN, l'INAF va incoar un procediment sancionador i va aprovar com a mesura cautelar una intervenció preventiva de l'entitat. Els objectius eren clars:

Esclarir els fets que van portar a emetre el comunicat al FINCEN.

I avaluar l'impacte del comunicat en l'operativa i la liquiditat de l'entitat.

El mateix dia 10 de març per la tarda i el 11 de març ja es van constatar que alguns corresponsals, custodis i operadors de mitjans de pagament que operaven amb BPA, anunciaven que anticiparien les mesures proposades pel FINCEN i tallarien l'operativa amb l'entitat, i no únicament en dòlars sinó també en euros. Una decisió que s'accelerava i propiciava un efecte crida a la resta d'operadors. Així doncs s'assentava el risc que progressivament es degradés la capacitat operativa del banc i conseqüentment la seva activitat i així també s'incrementés el risc de liquiditat.

Un horitzó que va portar a l'INAF a endurir el nivell d'intervenció i a fixar el dia 12 de març noves mesures cautelars suspenent de forma provisional el Consell d'Administració, el Conseller Delegat i dos membres de la Direcció General, i nomenar tres administradors provisionals mancomunats. Els objectius de les mesures es veien així ampliat a un tercer:

Protegir els clients i els inversors del banc i limitar el risc sistèmic.

El mateix dia 12 i successius es van anar confirmant els pitjors auguris, i un a un van anar tancant els comptes tots els corresponsals i es va fer realitat el problema de liquiditat.

En aquest escenari el Govern el dia 16 de març va aprovar un decret de mesures cautelars de caràcter temporal, en relació a l'operativa dels clients de Banca Privada d'Andorra per donar aixopluc a les mesures que consideressin oportunes els administradors provisionals relatives a l'operativa corrent nacional i internacional de l'entitat, davant les circumstàncies extraordinàries del moment. L'objectiu del decret i les mesures que se'n derivessin també eren clares davant els problemes de liquiditat:

Preservar els interessos dels clients.

Salvaguardar l'estabilitat i el valor de l'entitat.

Mantenir l'activitat del banc i els serveis al públic.

I preservar l'estabilitat i reputació de la plaça financera limitant el risc sistèmic.

En aquestes mesures encara hi podríem afegir, -no m'hi estendré avui-, el decret de suport a les empreses que han estat atrapades en aquest situació i

que veien perillar la seva operativa. Fins aquí les mesures de xoc dutes a terme els primers dies, sense i en aquest punt toca respondre preguntes que planen i convé respondre sense dubtes:

Calia prendre les mesures dels dies 10, 12 i 16 de març?

Què hauria passat si no s'haguessin pres?

No en tinguin cap dubte, calia. L'INAF va actuar correctament i amb la diligència que correspon al supervisor; primer davant uns fets denunciats pel FINCEN molt greus i sobretot davant una reacció totalment previsible que podia posar en perill la pròpia entitat, els seus treballadors i els seus clients i, de retruc, tota la plaça financera.

Si no s'hagués actuat, els corresponsals haurien fet exactament el mateix i quan l'entitat hagués volgut reaccionar ja hauria estat massa tard, molt possiblement, un cop esgotada totalment la liquiditat hauria tancat abruptament.

Però, encara pitjor, amb el banc tancat i davant de la falta d'actuació del supervisor, els clients i els operadors internacionals haurien dubtat de la capacitat del país i del regulador de gestionar una crisi com aquesta i la pressió dels clients i els operadors internacionals sobre la resta dels bancs hauria estat insuportable.

Per tant, no ho dubtin es va actuar correctament. Amb exemplar celeritat i responsabilitat davant una situació molt greu pel país. Així ho han manifestat reconeguts especialistes, autoritats supervidores, operadors i les pròpies autoritats nord americanes.

Arribats aquí i aturats els riscos expansius de la crisi de la BPA calia centrar-se en com solucionar la situació. La primera reacció va ser centrar-se en reobrir els comptes dels corresponsals, en recuperar la normalitat de l'operativa bancària i amb ella la liquiditat. I cal dir-ho i reconèixer-ho, duent a terme aquest esforç és quan acabes d'entendre la profunditat del problema i la seva naturalesa. No estem davant un problema de solvència del banc, per tant, el mercat no espera una recapitalització de l'entitat o la liquidació d'uns productes tòxics perfectament identificats. El mercat esperava, i espera, tenir la certesa que els diners que gestiona la BPA no són fruit d'operacions de blanqueig i, per tant, no operarà amb diners relacionats amb aquesta entitat mentre no tingui aquesta certesa. Tenint clar això, és quan pots començar a bastir el full de ruta per sortir d'aquesta situació. Les actuacions dels primers dies obeeixen a la necessitat d'actuar amb rapidesa davant una situació sobrevinguda de manera sobtada. Actuar per evitar mals majors. Fet això i fet bé, el següent pas és definir un full de ruta que ens porti a la millor solució possible. Un full de

ruta que es va començar a dibuixar la setmana del 16 de març, que a hores d'ara s'està executant, i que està clarament definit a tres setmanes vista i que s'haurà de continuar definint a més llarg termini a mesura que es completen les etapes i s'obté més informació.

Per implementar aquest full de ruta era imprescindible gestionar el risc més imminent que tenia l'entitat: que la falta de liquiditat ens portés a haver de tancar el banc. Si això succeeix el pla d'actuació queda totalment limitat. Irremediablement es precipita a una fallida judicial i l'entitat s'aboca a una liquidació llarga i costosa i amb efectes provablement molt més dolents per als treballadors, clients i sistema financer. Per tant un primer eix del full de ruta és mantenir l'activitat de l'entitat encara que sigui amb restriccions. Aquest és un element necessari per arribar a la solució tot i que en si mateix no l'aporta. Com és obvi aquest punt ja s'està executant.

El segon eix del full de ruta està íntimament lligat a la naturalesa del problema que pateix la BPA. Les sospites de blanqueig obliguen, per recuperar la confiança del mercat i per mantenir obertes totes les opcions de possibles solucions, a fer un treball minuciós, diria quirúrgic, d'anàlisi de l'operativa del banc, els seus processos i de l'origen de la totalitat dels recursos que gestiona, per establir quins estan afectats pel blanqueig i quins són lícits. Aquest treball també s'està desenvolupant amb el suport d'una firma internacional i reconeguda en la matèria com és Price Waterhouse Coopers.

Definits i en curs aquests dos eixos se'ns obre la porta al tercer element del full de ruta, que sustenta precisament en el projecte de llei que avui es presenta, Sres. i Srs. consellers, a la seva consideració. Aquest tercer element no és altre que estar en la millor disposició possible, un cop culminat el treball de tria dels recursos dolents dels bons del banc, per poder triar entre la venda del banc i donar així continuïtat a la seva activitat, el fraccionament del mateix per alhora ser venut en diferents unitats o la liquidació ordenada i administrativa del mateix. Per poder estar en situació d'abordar qualsevol d'aquestes solucions cal un marc legal que reguli com s'hi arriba i com es gestiona qualsevol dels escenaris oberts. Un marc legal que avui no tenim. De fet l'únic instrument legal al qual avui ens podem remetre és el decret de l'any 1969 sobre els procediments d'arranjament judicial i fallida. Sembla evident que aquest decret no permet arribar a totes les solucions plantejades i, sobretot, no ofereix els mecanismes ni les solucions idònies per fer front de manera eficaç a qualsevol forma de resolució d'un negoci tant complex com és un banc de les

dimensions i perfil de la BPA i del seu pes específic en el conjunt del sector bancari andorrà. Utilitzar aquesta via acabaria sent una mala solució per la majoria dels afectats, allargaria tots els processos i incrementaria els riscos per la resta del sistema.

De fet Andorra es troba avui confrontat a una situació que ja han viscut amb anterioritat altres països entre els quals varis de la pròpia Unió Europea. Les diverses crisis d'entitats bancàries que molts països han hagut de gestionar els darrers anys han fet palesa la necessitat de dotar-se de mecanismes de reestructuració i resolució adaptats a les especificitats del sector bancari, especialment quan les entitats en qüestió podien generar riscos sistèmics. En aquest sentit la Unió Europea va aprovar l'any passat la Directiva 2014/59 on s'estableix un marc per a la reestructuració i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió. Una directiva que els països de la Unió Europea estan introduint en el seu ordenament i que Andorra també haurà de transposar íntegrament en el marc de l'Acord Monetari com a molt tard a finals... a principis, perdó, de l'any 2018.

Així doncs, sembla raonable i convenient si Andorra es veu davant la necessitat de legislar sobre aquestes situacions ho faci en consonància amb les disposicions de la Directiva. Fer-ho té diversos avantatges: permet adoptar una solució reconeguda i avalada per la comunitat internacional, els reguladors i el sector financer; permet bastir un discurs creïble al món, que veurà com davant una crisi sense precedents Andorra ha actuat amb rapidesa i ferma, i ha articulat una solució dins els estàndards internacionals.

La feina que ara es fa, anticipa la que ja s'hauria tingut que fer durant aquesta mateixa legislatura per complir tal i com s'ha dit, de forma rigorosa amb el que ens obliga l'Acord Monetari i, sigui dit de pas, per continuar complint rigorosament com ja s'ha fet fins ara amb totes les obligacions que emanen d'aquest Acord Monetari.

Com a primer element a destacar de la Llei, aquesta contempla diversos objectius i principis: preservar la continuïtat de l'activitat i evitar que la interrupció de la mateixa podés pertorbar el funcionament de l'activitat econòmica del país; protegir els dipositants; evitar que s'hagi de recórrer a recursos públics i fixar un ordre de prelación on els primers en suportar qualsevol tipus de pèrdua siguin els accionistes i especialment els que tinguin participacions significatives, els administradors i els membres de l'alta direcció.

Alhora si analitzem la Llei veurem com desenvolupa, sempre seguint el marc previst a la Directiva,

processos singulars de caràcter administratiu, processos que no s'han de confondre amb els tradicionals procediments de cessament de pagaments i de fallida, i que no han de desembocar necessàriament en la liquidació de l'entitat bancària. De fet, aquests processos són els diferents escenaris que dins el full de ruta al que em referia, hem fixat com a solucions a preservar mentre no estiguem en situació de decantar-nos per una en concret: la reestructuració; la resolució i dins d'aquesta ja sigui individualment o conjuntament la creació d'una entitat pont que preservi l'activitat per posteriorment poder abordar, si s'escau, una venda d'aquesta entitat pont ja sigui globalment o fraccionadament en són alguns exemples.

El procés administratiu al que em refereixo no va en detriment que es pugui actuar contra els administradors o directius de què hagin tingut responsabilitats en aquesta situació.

Un tercer element a destacar de la Llei són l'organisme i l'instrument que es creen per poder aplicar la llei.

L'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries, que és l'autoritat competent en matèria de resolució. Una agència que ha d'estar composta per persones de nivell i qualitat acadèmica i professional que estigui a l'alçada d'una tasca tan complexa com aquesta.

Alhora també es crea el Fons Andorrà de Resolució d'Entitats Bancàries, fons gestionat per la mateixa agència i destinat a finançar les mesures acordades en aplicació de la llei. I aquí cal dir que si bé la llei seguint les pautes també de la Directiva preveu que els fons els dotin les entitats del sistema en un període de 10 anys, la llei, vista l'excepcionalitat del moment i el fet que el fons es crea just quan ja tenim un problema a gestionar, preveu que sigui dotat pels bancs del sistema en la seva totalitat en el moment de la seva creació. D'aquesta manera, aquestes entitats del sistema dotaran en el moment de la creació del fons el mateix de 30 milions d'euros.

La llei també contempla diverses disposicions addicionals, transitòries i finals per adaptar el text a les particularitats d'Andorra i adaptar les lleis vigents que es veuen modificades. En aquest sentit en voldria destacar tres.

D'una banda, l'addicional setena destinada a defensar els drets dels treballadors, donant-los-hi preferència perquè aquesta nova entitat, aquesta entitat pont els hagi de contractar amb absoluta prioritat en relació a qualsevol altra contractació, i molt important, malgrat ser contractats per una nova entitat se'ls hi mantinguin tots els drets d'antiguitat.

L'aprovació, en aquest cas de l'addicional vuitena, d'un crèdit extraordinari per dotar el programa d'ajuts a les empreses que s'han vist fortament afectades per l'afer BPA.

I en tercer lloc, la disposició final quarta, que introdueix una modificació a la Llei que regula els fons de garantia de dipòsits i que especifica que en el cas de què calgués acabar utilitzant una part d'aquest fons de garantia de dipòsits caldria que les mateixes entitats del sistema, el reposessin en la seva totalitat dins del primer any un cop ha estat utilitzat.

En definitiva, una llei senyores i senyors consellers, que ens permetrà dins uns paràmetres reconeguts internacionalment i un cop separats els passius bons dels dolents constituir un banc pont perquè els membres de l'AREB puguin, en aquell moment, analitzar quina és la millor opció per l'entitat en base al seu valor real, les opcions reals de venda i protegint els interessos d'empleats i clients.

Senyores i senyors consellers tal com ja es va dir en el debat d'investidura, la llei no és més que un instrument, no és la solució en si, però és un element necessari si volem que la BPA mantingui totes les opcions obertes. En cas contrari el camí ja està traçat i tenim la certesa que és el pitjor possible.

Sóc conscient que una llei d'aquesta complexitat voldria un temps d'elaboració i discussió més llarg, entenc que els pugui incomodar haver d'actuar amb aquesta premissa. Però el moment i la situació ho requereix. No pretenc que aprovant la llei li donin un xec en blanc al Govern ni es pugui interpretar que avalen totes les actuacions que les properes setmanes hauran d'emanar de la mateixa. Ara només els hi demano que l'aprovin, que ho facin amb la majoria més àmplia possible per reforçar un missatge clar a la comunitat internacional, als treballadors i als clients. El meu compromís i el del Govern és anar compartint amb vostès les properes decisions i guanyar-nos en cada una d'elles el seu suport. I, naturalment, passada la tempesta i restablerta en la mesura del possible la normalitat obrir una reflexió profunda per veure que cal reforçar i millorar.

Han de tenir la tranquil·litat que la Llei està en plena sintonia amb la Directiva, una Directiva que en dos anys caldrà adoptar en la seva totalitat. Per tant ben aviat de manera més assossegada haurem de tornar a debatre el seu contingut, completar-lo i millorar-lo, si cal.

En qualsevol cas els hi vull agrair a tots l'actitud i la predisposició al diàleg que han tingut aquestes tres setmanes en una situació atípica, amb un Govern en funcions, un Consell General sense constituir i, per tant, amb unes dificultats majors a l'hora d'establir les negociacions. Crec que tots hem estat a l'alçada

de les circumstàncies. I la història ens ha demostrat que quan Andorra ha afrontat els grans reptes des de la unió sempre n'ha sortit reforçada.

Moltes gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A continuació passem a la intervenció dels grup parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, intervé en primer lloc el Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció, vist el temps del qual dispo, la centraré bàsicament en qüestions d'ordre jurídic de la pròpia llei, deixant de banda la necessitat de la llei i el procediment per les rèpliques.

Abans d'ahir coincidíem amb el Sr. Josep Pintat en constatar com estava de poc preparat el seu Govern davant aquesta situació.

Tant és així que es pretén que els consellers generals que vam rebre la darrera versió d'aquest text abans d'ahir a quarts d'onze de la nit, puguem analitzar i beneir en menys de quaranta-vuit hores un text d'una gran complexitat tècnica que necessita reflexió i assessorament d'especialistes.

La tramitació d'aquest projecte de llei confirma que el Govern improvisa i no sap on va, o millor dit, que només busca salvar responsabilitats, les del Govern i les de l'INAF. La precipitació del Govern el dia 10 de març i l'actuació atabalada de l'INAF al decidir l'administració provisional limitar la lliure disposició de saldos dels comptes dels clients, ha generat un risc sistèmic a tota la banca i ha posat en perill els llocs de treball dels empleats de BPA ofegant alhora l'operativa de molts empresaris i professionals.

La justificació d'aquestes mesures i el règim de responsabilitat o les competències de les autoritats públiques que han actuat han de ser examinades a la llum de la legislació vigent fins el dia d'avui. Això ens porta a considerar la possible inconstitucionalitat de part del règim transitori previst i introduït amb nocturnitat abans d'ahir en la darrera versió del projecte, en concret:

1. El segon paràgraf de la Disposició transitòria cinquena diu textualment:

"A l'efecte del contingut d'aquesta disposició, es considera que concorren les circumstàncies descrites en el paràgraf anterior en el cas del Decret aprovat

pel Govern d'Andorra el 16 de març del 2015, en relació amb l'entitat Banca Privada d'Andorra, SA”.

Una norma pot canviar el règim jurídic o pot variar les conseqüències jurídiques derivades d'un fet però no pot variar els fets. Les circumstàncies no poden ser variades. Eren les que eren en el precís moment en que es dictava el Decret. El passat no es pot esborrar, es pot perdonar o extingir la responsabilitat però les concretes circumstàncies d'un fet passat i el règim que existia en aquell moment no poden ser modificats, és impossible. Aquesta disposició vulnera la més elemental seguretat jurídica reconeguda a l'article 3.2 de la Constitució i vulnera també el principi de legalitat i d'interdicció de tota arbitrarietat reconeguts pel mateix precepte.

2. L'exempció de responsabilitat per a uns determinats administradors previst a la Disposició transitòria tercera, número 1, és també inamissible per les mateixes raons; vulnera els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de tota arbitrarietat. L'exempció de responsabilitat per negligència lleu està autoritzada en algunes parcel·les del dret públic però mai en una direcció retroactiva. D'altra banda l'exempció de responsabilitat dels administradors mai no podria cobrir ni l'INAF ni l'administració de l'estat, el Govern.

3. La Disposició transitòria tercera, número 2, és una altra inconcebible convalidació ja que pretén aplicar a les actuacions dels administradors fins a la data d'avui un règim i unes facultats que no existeixen legalment. Les actuacions fetes han de jutjar-se d'acord en el dret vigent en el moment en què es realitzen. En aquest projecte entrem en un dret públic de convalidacions a la carta, un règim totalment desconegut a occident. Aquí també es vulnera la seguretat jurídica, el principi de legalitat i la interdicció de tota arbitrarietat que estableix l'article 3.2 de la Constitució.

4. També és inconstitucional, al nostre entendre, la Disposició addicional segona del projecte ja que l'aplicació del règim de reestructuració i resolució l'han de decidir les autoritats competents previstes per la mateixa llei. L'aplicació per llei per a una sola entitat del règim de reestructuració i resolució amb la conseqüent impossibilitat de reaccionar i recórrer vulnera la seguretat jurídica, el principi de legalitat, la interdicció de tota arbitrarietat i a més el control jurisdiccional de l'administració pública previst per l'article 72.3 de la Constitució.

5. També és inconstitucional per la vulneració del principi d'igualtat, l'exclusió de l'entitat de la Banca Privada d'Andorra, SA. de la contribució extraordinària inicial al FAREB, Disposició addicional primera.

Seria admissible per exemple i com a hipòtesi, l'exclusió de les entitats sobre les quals existissin mesures cautelars o que haguessin iniciat un procediment d'arranjament judicial o fallida. Tot això quedaria a criteri del legislador però enlloc es justifica, ni a l'Exposició de motius perquè una determinada entitat ha de quedar fora d'aquesta prestació patrimonial obligatòria.

En definitiva, el règim transitori de la norma vol convalidar o sanar per llei unes actuacions que agradin o no al Govern i a l'INAF hauran de ser enjudicialitzades d'acord amb la normativa que regia en el moment en el qual van ser dictades.

Aquest règim a més pretén carregar sobre el Consell General una feina que s'ha de tramitar en el marc d'un procediment administratiu especialíssim com és el d'intervenció bancària en el qual els principis de legalitat, d'audiència i de dret al recurs de les decisions operen implacablement, si encara som un Estat de dret.

No és admissible canviar per llei les circumstàncies del passat, buidar la responsabilitat de subjectes que ja han actuat i assignar competències orgàniques sobre fets que ja van succeir. I tampoc és admissible, evidentment, adoptar al Consell General decisions que s'han de prendre en el marc de procediments judicials o administratius.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A continuació també pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Es sotmet a consideració el Projecte de llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries. El Govern ha tramitat aquest projecte de llei amb un procediment d'extrema urgència i necessitat, plantejament que nosaltres entenem que és coherent vistes les dificultats reals que té avui en dia una entitat de crèdit per poder operar amb normalitat.

És cert que és un procediment que limita de forma important la feina que podem fer els consellers. De fet formalment el projecte de llei va ser aprovat ahir a la tarda pel Govern però també hem de reconèixer que el Govern ens ha informat de la seva intenció ja fa varies setmanes, coneixem quina és la directiva comunitària en la que s'inspira doncs aquesta transposició, ens han sigut lliurats algunes versions

prèvies del projecte de llei i fins i tot s'ha obert una via per poder-hi efectuar aportacions, via que els consellers electes del Partit Socialdemòcrata hem emprat i vam trametre el dia 30 al llavors cap de Govern en funcions, el Sr. Saboya, tota una sèrie d'aportacions sobre aquest projecte de llei que ens ha semblat, -el ministre no n'ha parlat o bé hi ha hagut coincidència o bé diria que algunes d'elles rellevants han estat incorporades.

Abans d'entrar a donar el nostre parer sobre aquest projecte de llei volem recordar la proposta que fèiem el passat dimarts i vistes les informacions aparegudes en aquestes darreres hores des de dimarts fins avui sembla encara més escaient i necessari la necessitat que el Consell General engegui una comissió d'enquesta al voltant de tot aquest procés, no pas amb la voluntat d'engegar cap ventilador, tot el contrari sinó d'aclarir els fets al més aviat possible.

Anem a l'anàlisi del projecte de llei.

Coincidim plenament amb el que ha dit el Sr. Cinca, és una eina, és un instrument, de fet és una eina que fins i tot podríem dir que és una eina petita dins d'un gran puzzle més gran en el que hi ha tota una sèrie d'actuacions a fer-hi. Actuacions en primer lloc al voltant del que és la pròpia eina, al voltant de la seva implantació i del seu desplegament però més enllà altres qüestions de política més general, de política financera i de política fiscal que també ens han de servir de reflexió.

Parlàvem l'altre dia, dimarts, en un debat que s'ha produït una mica entre el dimarts i avui, de què és necessari començar a treballar cap a un canvi de model, començar a treballar cap a una major transparència en l'àmbit fiscal i potser ens hem de plantejar algunes qüestions, potser cal avançar amb un desplegament més avançat d'algunes de les previsions de l'acord monetari, -de fet és el que estem fent avui al començar a desplegar amb un calendari més avançat algunes de les previsions d'aquest acord.

En línia, les aportacions que he esmentat anteriorment que els consellers del partit socialdemòcrata vam trametre al Sr. Saboya i en base a les línies vermelles que des de l'inici d'aquest procés nosaltres hem marcat que eren; la protecció dels treballadors, la depuració de responsabilitats i que no es comprometin fons públics, com deia abans, diria que hem trobat recollides per coincidència o per aportació nostra algunes d'aquestes propostes.

En relació a la protecció dels treballadors, la seva incorporació preferent al banc nou, -és una d'aquestes aportacions-, també la consideració preferent de crèdits per acomiadaments en el cas d'una eventual liquidació, també hem trobat

recollides que s'han tancat diferents portes per l'aportació de fons públics al llarg del projecte de llei, que les aportacions en casos de reestructuració doncs han sigut eliminades i que s'han reduït molt significativament deixant les consideracions extraordinàries, les aportacions en cas de resolució. També hem trobat recollides algunes aportacions importants com són els apartats a l'article 15.4 i a l'article 18. Nosaltres proposàvem aquesta incorporació, d'una banda, la possibilitat de sotmetre a procés concursal l'entitat residual, resultant d'un procés de resolució, mecanisme que entenem que és molt important i que pot ser un mecanisme de generació de recursos en benefici de totes les persones implicades en el procés en benefici de clients, en benefici dels treballadors i en benefici de la continuïtat de l'activitat i també com una forma de reestructuració la possibilitat que contempla l'article 18 de segregació d'actius i passius.

També vam fer algunes aportacions en el sentit de què les atribucions atorgades a l'AREB fossin el més similars possibles a les que un batlle, si bé que amb una diligència molt més important podria fer dins d'un procés concursal que com deia el Sr. ministre no ha d'anar encarat exclusivament a la resolució. També cal dir que hem trobat a faltar algunes de les propostes que havíem efectuat, la possibilitat de retro actuar actuacions conferides en processos concursals i que no li atorga la present llei. Ens hagués agradat un control públic i financer més important de l'agència, de l'AREB i després molt vinculat a les possibilitats de continuació de l'activitat de l'entitat, ja sigui per l'adquisició íntegra de l'entitat, ens hagués agradat que en mesures d'actuació immediata o plans de reestructuració haguessin estat incorporats en aquest projecte de llei.

Finalment, sembla que coincidim, la llei és una llei necessària, és una transposició d'una directiva comunitària però no és una condició suficient, cal un full de ruta més important, calen actuacions en matèria econòmica, fiscal més rellevants i cal una implantació i un seguiment de la mateixa.

Anem finalment a la qüestió que ens ofereix més dubtes i la qüestió sobre la que ens agradaria que el ministre ens fes suplència del que podria ser un debat parlamentari més regular en aquesta sessió, doncs alguns aclariments. Aquest aspecte no pot ser altre que la dotació del fons. Al nostre entendre la dotació del fons es pot considerar que és infra dotada, l'aportació de 30 milions d'euros sense cap mecanisme de previsió d'aportacions successives posteriors ens genera dubtes. El mecanisme d'aportació de l'1% dels fons que estan garantits per la llei del fons de garantia de dipòsits, si bé que s'inspira en la directiva comunitària pot ser una

dotació insuficient vista l'estructura del nostre mercat financer i per tant potser ens podríem trobar i vostè ha obert una mica la porta, amb una eina que pot ser útil i necessària en aquest moment de context de crisi però que potser hem d'obrir processos de reflexió per a una modificació d'aquesta transposició, transposició d'aquesta directiva perquè les aportacions que es puguin fer per part del sector puguin ser més rellevants. En aquest sentit ens preocupa amb consonància amb les tres línies marcades, intentaré ser més clar el més concret amb el contingut que una liquidació o un procés de resolució de l'entitat, doncs aquesta consideració de caràcter extraordinari de les aportacions públiques, la insuficiència del fons pugui acabar convertint allò que en principi hauria de ser extraordinari en ordinari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula el Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Moltes gràcies Sr. síndic.

M. I. Senyores i Senyors Consellers,

Permeti'm que avui seré molt directe.

Tal com vaig dir en el debat d'investidura, el Govern ha pres unes decisions, que avui no cal ni, valorar ni criticar. Ja vindrà el dia que si escau, s'haurà de fer.

El Grup Liberal que encapçalo, entén, que en un moment com el que estem vivint, la nostra actitud responsable, és donar suport al M. I. Govern d'Andorra. Perquè el sector financer, té un pes específic, molt important en el producte interior brut del nostre país, i que en aquests moments el que toca és recolzar el sector financer, a les persones que hi treballen, i els estalviadors.

Dit això volem deixar clar:

Primer: no compartim la gestió de la crisi que ha fet el M. I. Govern.

Segon: a pesar de què el M. I. Govern, ens ha anat informant parcialment, dels esdeveniments ocorreguts, al voltant de la Banca Privada d'Andorra, i diem, parcialment, ja que pensem que la transparència, total, requerida en una situació que afecta al sector financer andorrà, no ha estat a l'alçada, de la situació que ens ocupa, la informació compartida ha estat minsa i esbiaixada.

Tercer: el M. I. Govern ens ha anat fent arribar diferents redaccions del projecte de llei. Aquestes diferents redaccions han estat entregades al grup parlamentari, sense una mínima explicació, del per què s'han fet els canvis realitzats.

Quart: la col·laboració del grup liberal, ha estat a l'alçada de la situació. Vam encarregar informes rellevants de la Llei i els hem compartit amb el M. I. Govern, per tal de contribuir a la seva redacció. Encara és hora, que el M. I. Govern ens digui si s'han tingut en consideració, alguns dels suggeriments dels nostres assessors, en aquesta llei que sotmetem avui a aprovació.

Cinquè: en les reunions mantingudes, amb el Govern, el Grup Parlamentari Liberal ha demanat, insistentment un informe de l'INAF, que acompanyés, aquesta llei, i un full de ruta on quedés clar, quines seran les propostes un cop aprovada la llei. A data d'avui, no disposem de full de ruta del Govern. Però sí de l'informe de l'INAF, que hem rebut aquest matí.

Per últim: no hi ha hagut mai, una taula conjunta de treball, entre el Govern, els diferents grups parlamentaris, l'ABA, l'INAF i la UIF, per tal de cercar la millor solució pel país. El Govern ha optat per tenir reunions bilaterals, o en el millor dels casos trilaterals, en cadascun dels actors, sense un desig de diàleg transparent, que és el que la situació requeria.

A pesar de tot i tenint en compte tal com s'ha dit anteriorment i per un sentiment d'estat i vist l'informe de l'INAF, nosaltres votarem a favor d'aquest projecte de llei.

Moltes gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, intervé la Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Vivim moments complicats i intensos fruit d'una situació que alguns de vosaltres vàreu qualificar en el decurs del debat d'investidura d'atípica. En tot cas, és com a mínim una situació i un inici de legislatura excepcionals i complexes.

Ironies de la història, fa quatre anys a l'inici de la precedent legislatura, la primera llei que vam aprovar també per la via d'urgència va ser la Llei 4/2011, del 25 de maig, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional de lluita contra el

blanqueig de diners o dels valors del producte de delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme. Però el present i l'actualitat que ens envolten són molt diferents, és més, l'ambient i la realitat econòmica social i financera que vivim no tenen res a veure amb els de fa quatre anys, ni tampoc tenen a veure amb els de fa tant sols un mes. La cruesa del que ens ha caigut a sobre ens ha obligat a ser actius i a reaccionar ràpid i amb celeritat.

Com ja s'ha comentat, ens ho ha dit el Sr. ministre, arran de la comunicació del FINCEN, que no deixa de ser un òrgan del departament del tresor dels Estats Units, el proppassat 10 de març, acusant un banc del país de fer operacions de blanqueig i d'altres operacions il·lícites i de declarar l'entitat non grata per a operar en dòlars, l'INAF i el Govern en funcions van decidir intervenir-lo. I el món financer exterior i tots els operadors, també s'ha comentat, i corresponsals estrangers van tancar a partir dels primers minuts en conèixer la comunicació del FINCEN, les portes a qualsevulla acció o transacció amb i des de BPA. El fet és que tots els actius, passius i productes de BPA a l'exterior estan congelats o en una situació de liquidació com el Banco de Madrid. Aquesta és la dura realitat. Això ha provocat Sres. i Srs. consellers que la liquiditat de BPA es fongui dia rere dia, i tot i les restriccions d'un reintegrament màxim de 2.500 euros per setmana del compte corrent i dels crèdits que Govern ha avalat per les empreses. La situació d'avui en dia és una situació límit. El fet que una entitat reconegudament solvent ha estat abocada en a penes tres setmanes a les portes de la fallida, únicament per manca de liquiditat, fa que ens hem de qüestionar. Ens hem de qüestionar per què ha sigut així, per què li hem tancat les portes, portes que per cert, malgrat els comunicats sobre la multa romanen tancades avui en dia. Aquest fet que podria ser anodí o amb una rellevància mínima en un país de grans dimensions, és pel nostre país un terratrèmol. I és un terratrèmol no tant pel rebombori mediàtic i a voltes escabrós al país veí del sud sinó pel fet que toca a la nostra gent i que ens afecta a tots. Afecta directa o indirectament o de manera col·lateral a un ampli espectre de la societat, a persones de carn i os, ja siguin els treballadors de BPA, empresaris, artesans, assalariats, famílies, gent gran o joves que tenien projectes que construïen, fabricaven, tenien préstecs, produïen, consumien o estalviaven per Andorra, un país socialment i econòmicament pròsper.

Alhora, també ha estat un sotrac per tot el sistema financer del país i per la credibilitat i la imatge del principat en l'àmbit internacional. No és cap secret que el sistema financer es troba molt estretament

interconnectat sobretot al món occidental. La caiguda de Lheman Brothers als Estats Units, la crisi de la Subprime fa vuit anys o la del deute sobirà van encetar un degoteig de caigudes i de reestructuracions bancàries arreu del món i a Europa en particular. Citarem el Royal Banc de Scotland, el banc franco belga Dexia, Bankia a Espanya o més recentment el Banco Espiritu Santo a Portugal. Tos ells però van ser fruit d'un problema de solvència de les entitats mentre que Andorra és fruit d'una acusació a alguns gestors de l'entitat per males praxis. Ara bé, els efectes i els resultats han estat i són iguals de nefastos pel nostre país. La caixa està buida sense liquiditat. Som un país de petites dimensions i tenint en compte, com ja he comentat la interrelació del sistema financer, aquí i arreu del món, no és difícil imaginar que la probabilitat de contagi d'aquesta crisi sigui real a tot el nostre sistema financer. És el que s'anomena, ja n'ha parlat el ministre també, el risc sistèmic.

Sense voler ser alarmista, penso sincerament que hi va part de la pervivència del país, i també ho han comentat abastament els consellers Josep Pintat i Pere López. No estem per fer volar coloms, ni pretenem vendre gat per llebre i no cerquem cap rèdit polític a cop de polèmiques, ens limitem a prendre nota, a constatar i a encaixar els fets. Sabem que el sistema financer és fràgil i molt volàtil ja que es basa sobretot en la confiança i la seguretat. El diner és poruc i en som plenament conscients.

I en aquest sentit, Sres. i Srs. consellers, el Grup Parlamentari Demòcrata no pot fer una altra cosa que felicitar el Govern. Aquest fins i tot quan ha estat en funcions ha actuat amb fermesa i determinació juntament amb l'INAF per cercar solucions i vies de sortida. Però no ens enganyem, el més fàcil i el més irresponsable, al nostre entendre hagués estat no actuar. Sense actuar les línies dels corresponsals estrangers s'haguessin tancat igual i potser haguéssim pogut estendre llur bloqueig als demés bancs pel sol fet de pertànyer al sistema financer andorrà. No volem imaginar les conseqüències, sense actuar i sense accelerar l'inici efectiu de la legislatura ara un cop que els administradors nomenats per l'INAF han demanat un arranjament judicial a la Batllia, només quedaria el concurs de creditors i la liquidació de BPA com a única solució, seguint com ja hem esmentat el decret de 1969. Sense actuar ens trobaríem en un carreró de difícil caminar, amb una via concursal com a única opció. En aquest sentit, creiem fermament que actuar ens porta a esperonar i a adoptar avui en aquesta Cambra la Llei de mesures urgents per la implantació de mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries. Aquest projecte de

lleï, com ja s'ha comentat, s'inspira de la Directiva 2014/59 de la Unió Europea, ens obra noves perspectives i sobretot ens aporta diferents instruments per resoldre de la millor manera possible aquesta situació. És cert que aquesta directiva, -que dit passant i que també s'ha comentat-, Andorra hauria d'adoptar en el decurs dels propers dos anys per complir amb l'acord monetari, estar elaborada i pensada per bancs que han fet una mala gestió i que estan en dificultat per manca de solvència, però com que el problema de liquiditat amb BPA provoca el mateix ofec de l'entitat, les solucions que ofereix dita directiva i en les quals s'inspira la lleï que avui votarem ens semblen del tot adients. Així aquest projecte de lleï s'inspira dels quatre pilars que estructuren la directiva que són: el primer pilar, amb els objectius i els principis que pretenen principalment assegurar sempre que es pugui la continuïtat de les activitats. És essencial, no tancar el banc, ho ha dit el ministre. Protegir els clients, assegurar una utilització òptima dels recursos públics, és a dir que és la novetat de la directiva, i el fet que els accionistes de l'entitat afectada han de ser els primers que han de suportar les pèrdues seguits dels creditors.

El segon pilar asseu els processos establerts especials com són: la reestructuració i la resolució. Aquests tenen un caràcter administratiu i permeten que les autoritats administratives siguin competents per assegurar l'estabilitat financera. Aquest pilar és el punt que revesteix més interès ja que aporta una visió innovadora de les vies tradicionals com són la via concursal amb la cessació de pagaments, la fallida i la liquidació.

El tercer pilar apunta les autoritats encarregades d'administrar aquests processos amb la creació d'una agència estatal de reestructuració i resolució d'entitats bancàries (l'AREB) com a autoritat competent i la creació d'un fons anomenat FAREB, -Fons Andorrà de Resolució d'Entitats Bancàries-, amb la finalitat de finançar sempre que sigui possible les mesures derivades d'aquesta lleï.

I el quart pilar defineix els instruments legals en què es poden utilitzar en cadascun dels processos. És a dir, quins instruments legals emprar en cas de reestructuració o en el pitjor dels casos de resolució amb una liquidació.

Aquest projecte de lleï és doncs un instrument, -també s'ha comentat-, per la via administrativa Sr. Naudi, ens ofereix dos camins ben definits i que apareixen al primer i al segon pilar del projecte de lleï. El primer vetlla per la continuïtat operativa de l'activitat econòmica de l'entitat garantint els dipòsits i el valor de l'entitat. I el segon ens detalla el

que s'entén i el que aporta la via de la reestructuració i de la resolució.

Quan es parla de reestructuració, la lleï preveu poder crear un banc pont amb tots els actius i els passius sanejats i certificats per una reconeguda empresa internacional, i on els treballadors de BPA tindrien una prioritat d'ocupació, conservant l'antiguitat adquirida durant el seu pas per BPA. Aquest banc pont que té un caràcter transitori ha d'estar administrat per l'AREB fins a trobar un comprador, ja sigui una entitat bancària nacional o estrangera o per re capitalització.

L'ideal, Sres. i Srs. consellers és que aquest escenari que hem descrit esdevingui una realitat. També és aquest escenari amb el que volem creure i pel qual es treballa de valent. Tot i amb això, si aquest cas no fos possible, i si no es trobés cap comprador que volgués el conjunt del banc pont, aleshores sempre en el marc de la reestructuració es podria procedir a la venda d'actius i dels passius o d'altres drets i obligacions de manera fraccionada. Aquesta opció tot i ser plausible no ens sedueix tant, ja que possiblement hi haurà menys garanties de continuïtat laboral pels empleats.

Les dues opcions que ofereix la reestructuració es canalitzen a través de la resolució. Val a dir que la resolució també contempla la liquidació si cap de les vies emprades assoleix els objectius. Paral·lelament tots els actius tòxics queden a l'entitat en dificultats amb un banc dolent, i hauran de fer front a les responsabilitats derivades d'aquesta situació.

Resumint, amb l'adopció d'aquesta lleï que no deixa de ser un instrument que obra més possibilitats de solució, es cerca garantir la viabilitat dels actius i dels passius o de les obligacions en un ens nou. A garantir l'antiguitat dels treballadors i en la mesura del possible llur preferència de lloc de treball en un banc pont, a més de determinar, d'acord amb la directiva les responsabilitats sense que el contribuent a través de l'Estat n'hagi de suportar totes les conseqüències.

Sres. i Srs. consellers, aquesta lleï ha de ser només un primer pas. Hi ha un avanç i un després d'aquesta crisi. Hem de ser conscients que amb temps hem de reflexionar amb clau de futur sobre el què ha passat, sobre el com hem pogut arribar en aquesta situació? Per això creiem que ja des d'ara s'ha de treballar per enfortir el nostre sistema, és a dir, repensar i dotar l'INAF o la UIF dels instruments i dels recursos necessaris per evitar crisis similars. No ens hem de poder permetre cap més. I teixir i aplicar una normativa a favor de la transparència, l'intercanvi d'informació i el control irreprotxables. I per què no? Treballar perquè el nostre país pugui emparar-se en

institucions internacionals especialitzades necessàries com el FMI.

Aprofito per subratllar la visió d'estat i el sentit d'unitat que compartim tots els grups i que ens han permès avui que estiguem avui examinant en aquesta Cambra aquest projecte de llei amb tota la urgència. Un projecte de llei el qual el nostre grup, com ho he expressat al llarg de la intervenció hi donarà ple suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Govern si vol tornar a intervenir....

Sr. ministre podeu fer-ho des de la tribuna o des de l'escó.

El Sr. Jordi Cinca:

Moltes gràcies Sr. síndic.

No seré massa extens en la meua intervenció, una breu aportació en cadascuna de les intervencions dels diferents representants dels grups polítics que formen part de la Cambra. La veritat és que tinc poc a dir en relació a la intervenció que ha fet el Sr. Víctor Naudi. Jo crec que el to i el nivell de les intervencions l'han fixat perfectament la resta dels intervinents. Avui estem debatent una situació excepcional que calia al meu modest entendre una valoració política del moment que viu Andorra i el Sr. Víctor Naudi ha defugit aquesta valoració d'ordre polític, ha defugit quina és la intencionalitat del projecte de llei per centrar-se en quatre o cinc aspectes de pur tecnicisme jurídic, d'aspectes que entenc no eren els que tocava debatre avui. Em costa entendre aquesta manera d'abordar aquest debat, insisteixo excepcional. Penso que cadascun haurà de treure les seves conclusions front a un debat polític, se'ns ha volgut portar un debat jurídic, insisteixo cadascun haurà de treure les seves conclusions.

El Sr. Pere López d'entrada agrair-li la seva intervenció, ho he dit al principi i això sí que ho faig extensiu a tots els grups, han tingut un comportament exemplar durant aquestes tres setmanes amb unes circumstàncies molt difícils. Només els hi demano que també entenguin que eren unes circumstàncies molt difícils pel Govern en funcions. Es tenien de prendre moltes decisions de manera molt ràpida, decisions de molt calat i alhora havíem d'anar dibuixant aquest full de ruta que he intentat explicar avui i a més a més es tenia d'abordar l'elaboració d'un projecte de llei certament

complex. Això segurament ens ha limitat moltíssim la capacitat d'interrelacionar-nos amb vostè, amb tots els grups i tot i així hem tingut una predisposició al diàleg permanent i un suport públic també permanent i per tant, li reitero perquè també el to de la seva intervenció ha anat en aquest sentit. Efectivament de les aportacions que vostè ens va fer, algunes han quedat recollides en el projecte de llei. Penso que no podia ser d'altra manera perquè eren compartides i perquè penso que complien amb un aspecte que ens semblava bàsic, i que és no apartar-nos de la directiva, i per tant com que reforcen el mateix esperit de la directiva, efectivament ha estat així en els diferents punts que vostè ha anat fent referència.

I en relació a la pregunta concreta o a l'aspecte que més dubtes li generava que és l'aportació al fons, al FAREB i si aquesta és suficient?

Bé en tot cas, en la línia que li acabo de dir, és una xifra que no ha estat triada aleatòriament, surt de la pròpia directiva, el càlcul de la directiva et permet, ha d'haver-hi com a mínim una aportació equivalent a l'1% dels dipòsits coberts per part de tot el sistema en el moment que hagin passat aquests dos anys que ofereix també la directiva per anar dotant el fons. Si féssim aquest càlcul avui doncs això vol dir que d'avui a deu anys, i de manera progressiva any a any, les entitats haurien de fer aportacions fins que al 2024 tindríem aquests 30 milions. S'ha optat per anticipar aquests trenta milions i tenir-los a disposició des del primer moment de la creació del fons. Em sembla que és un pas significatiu, un pas que a més a més, vull agrair a les entitats del sistema financer andorrà perquè no deixa de ser un esforç més enllà del que preveu la directiva que haurem d'incorporar en la nostra legislació, o que hauríem hagut d'incorporar en la nostra legislació el 2018. Per tant, penso que estan a l'alçada de les circumstàncies davant d'una situació complexa i per tant, em sembla que va en la bona línia.

En qualsevol cas, posem-nos en els dos casos de figura que ens podríem trobar. Si el fons com esperem que sigui així, no hagués de ser utilitzat en cap mesura, doncs el fons ja està constituït, queda constituït avui i es mantindrà constituït a l'any 2024.

En el supòsit de què fruit de tot el procés calgués utilitzar una part o la totalitat del fons, automàticament s'activa tal i com preveu el projecte de llei, la reposició d'aquest fons. Llavors sí amb el calendari establert en el mateix. Ens sembla que és un bon punt de sortida, en el supòsit de què no fos suficient, evidentment això ens portarà a tenir de tornar a seure i veure quines sortides s'hi donen.

I lligat amb això, em sembla que és molt important també, la disposició final que modifica la Llei del fons de garantia de dipòsits. Perquè tot i ser dos fons que no s'han de vincular, que tenen pretensions i obligacions diferenciades, el fet de què en la mateixa llei també assegurem que si arribats en una situació de liquidació es tingués d'utilitzar el fons de garantia de dipòsits única i exclusivament molt important per allò que preveu la llei de l'any 2011, i per tant s'utilitzés parcialment aquest fons, també caldria que fos restituint de manera immediata. I com vostè sap, el restitueixen també les entitats bancàries, per tant, suposaria un segon esforç important a realitzar de manera immediata, arribats insisteixo només en aquest cas en el punt de la liquidació.

Em sembla que és una bona solució. Com vostè molt bé ha dit també s'han posat o s'ha intentat blindar força que l'opció de recórrer a recursos públics doncs sigui realment extraordinària. Arribat el cas, també caldria venir en aquesta Cambra, però en tot cas em sembla que podem dir que estem dins dels paràmetres de la directiva i amb unes quantitats a hores d'ara que ens semblen suficients. Però en tot cas només el temps i quan tinguem les dades més treballades després del treball de PRICE serà el moment d'acabar d'avaluar això. Però ens sembla que és molt important perquè aconseguim enviar aquest missatge d'uniformitat amb el que preveu la directiva, i més enllà d'aquesta amb una aportació a l'inici quan hauria pogut ser amb deu anys.

En relació amb la intervenció del Sr. Pintat, ell mateix ho ha dit i ho ha complert perfectament, ha sigut curta, clara, contundent i per tant inequívoca en quant també a l'orientació del seu vot. Deixi'm començar pel final, li agraeixo sincerament a tot el seu grup que el vot sigui favorable, em sembla molt important, i per tant, em quedo per sobre de tot amb això, i deixi'm també tal i com he fet ara, en adreçar-me al Sr. López li faci el reconeixement en algunes de les crítiques que vostè ens llença, els retrets en el sentit de no haver pogut participar més intensament, de no haver tingut la fluïdesa necessària a l'hora de disposar d'informació. No hi havia, ni hi ha cap voluntat d'amagar res, no és cap exercici d'opacitat, és senzillament gestionar el que hem gestionat amb tres setmanes, no ens permetia molt més. Jo crec que aprovada aquesta llei no ens podem entretenir però podem pausar una mica més les actuacions i podem establir aquest diàleg en el sentit que vostè deia, i que entenc perfectament i que per tant, em quedo amb el seu esperit de col·laboració i sobretot amb el vot positiu en el projecte de llei.

Per acabar, en relació a la intervenció de la Sra. Mateu, evidentment no puc fer altra cosa que compartir-la en la seva totalitat però sí que em

permet introduir un aspecte que no he tingut temps d'abordar en la meua intervenció i que em sembla remarcable, i l'ha apuntat la Sra. Mateu i és que és cert que ens estem emparant en una directiva europea, una directiva que està especialment pensada per aportar situacions de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, de bancs, que recull per tant, les especificitats d'aquest tipus de negoci, i per tant, que és un bon marc amb el qual abordar aquesta crisi. Però, també és cert que i ho ha dit la Sra. Mateu, que hem de fer molt èmfasi en què a l'origen que va aportar a fer aquesta directiva a la Unió Europea, no estava en crisi generades a partir d'un problema de blanqueig com el que hem tingut en el cas de la BPA. Sempre aquesta directiva ha nascut per millorar la forma de resoldre crisis gestionades per problemes de solvència. Bàsicament problemes de solvència esdevinguts a partir d'entitats que tenien dins de la seva cartera d'actius, el que s'ha conegut popularment per actius tòxics, actius sobrevalorats, molt típic això, actius vinculats a tota la bombolla immobiliària, o actius senzillament mal construïts i que acabaven tenint un valor molt inferior al que figurava en llibres, o per al qual s'havien venut.

Per què explico això? Perquè és cert que les aplicacions que ja hi han hagut i ens n'ha explicat alguna la Sra. Mateu, en relació a aquesta directiva, han estat per abordar situacions de crisi de bancs que tenien aquest problema de solvència generat per aquests productes tòxics. Aquí estem en una situació una mica diferent, també amb això Andorra ens tocarà ser una mica innovadors, perquè emparant-nos amb el mateix marc legal de la directiva, emparant-nos en aquesta llei que avui aprovarem haurem de buscar solucions específiques per un problema originat per un tema de blanqueig, no de solvència. D'aquí ve l'èmfasi que hem fet durant tots aquests dies amb aquesta necessitat imperiosa de començar tot el procés per la separació dels recursos il·lícits, dels recursos contaminats pel blanqueig, de tots aquells que estic segur són la majoria, que són lícits i que també gestionava la BPA. Si no comencem per fer aquest tall, no els separem i no els posem en una altra institució, en aquest cas aquest banc pont, difícilment estarem en disposició d'abordar cap solució, i per tant, és molt important que entenguem que estem utilitzant un marc legal pensat per resoldre o per reestructurar entitats de crèdit però també concebut per resoldre problemes que a origen no són exactament el que ens hem trobat aquí, i per tant, vol dir que aquí haurem també de treure solucions adaptades a l'especificitat del nostre problema i adaptades a la nostra realitat.

Acabada aquesta part de la intervenció Sr. síndic, m'agradaria comentar i segurament és un reflex i cregui'm que ho lamento profundament, de tot el procés que hem seguit aquests dies. Ho han explicat els diferents intervinents, especialment el Sr. Pintat quan ha anat dient: "hem anat rebent diversos textos, el darrer ahir mateix". Si recullen tots aquests textos veuran que entre el penúltim i l'últim, l'últim és el que es va entrar a tràmit, hi ha un error de transcripció en l'article 79. Evidentment deixo el seu bon criteri, no sé com s'ha de resoldre, però seria important poder resoldre aquesta problemàtica perquè sinó acaba quedant una frase que no té cap sentit i que entenc que no és l'esperit de l'article ni dels consellers que ens succeís això. No sé com s'ha de resoldre però li trasllado aquesta problemàtica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs per analitzar aquesta qüestió detingudament, suspenem la sessió.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 11.22h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 11.54h)

El Sr. síndic general:

Bé després de la intervenció del Govern seria el torn d'altres intervencions, si ho desitgen, dels grups parlamentaris....

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula pel Grup Mixt.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé deia al principi de la meua intervenció que em centraria en qüestions d'ordre jurídic i en tot cas deixar per més endavant d'altres consideracions de procediment i en quant a la necessitat de la llei.

Bé per respondre al ministre Sr. Cinca, miri Sr. Cinca, no fujo ni del debat ni de la responsabilitat de parlar d'aquesta necessitat de la llei. A veure, en quant a la necessitat de la llei podem coincidir, malgrat que aquesta llei sigui una transcripció tardana i forçada pels esdeveniments de la directiva europea, que tard o d'hora aquesta directiva s'hauria d'aplicar, i per tant, aquesta necessitat hi és, la compartim i bé ja s'havia de fer igualment malgrat aquests malaurats incidents que estem parlant. La nostra responsabilitat ja vam demostrar amb les

reunions informatives, amb el govern en funcions, malgrat se'ns va informar no van poder participar-hi directament però poder permetre alguna opinió amb alguna consideració fins i tot a nivell del procediment que avui ens ha portat aquí en quant a la possibilitat d'utilitzar l'article 60 de la Constitució pel procediment de necessitat i extrema urgència i entenem, i així ho vam dir al proposar que entenem que havia de ser amb un govern format i no amb un govern en funcions.

Bé per dir que nosaltres no hem volgut fer declaracions que anessin en contra de la resolució o de les resolucions que va prendre el govern en funcions en el seu moment i més endavant en tot cas un dia ja tindrem ocasió de parlar-ne, però per responsabilitat això no ho hem fet.

La meua intervenció en el sentit jurídic simplement el que pretén és posar de manifest que hi ha un perill, hi ha un perill per l'aplicació d'aquesta llei, tant de bo m'equivoqui però per responsabilitat la nostra obligació és d'exposar allò dels informes jurídics que disposem de què hi ha aquest perill d'anti constitucionalitat sobretot en matèria d'algunes disposicions transitòries i addicionals.

Bé entenem que el procés escollit aquest d'urgència per una banda, ha deixat de banda el procediment normal legislatiu. Aquest text és fruit d'una sèrie de treballs d'assessorament dels propis bancs, de l'INAF i de Govern, legítims, respectables però evidentment en el resultat es nota una manca de treball del parlament. Per tant, una de les preocupacions és aquesta en el sentit de què si realment no es promulgues la llei o algú pogués determinar que realment és anti constitucional, el resultat seria contrari al que es busca aquesta rapidesa, i per tant el que volem dir és que les presses són males conselleres i la precipitació pot portar a problemes. Per tant la voluntat aquella de voler arreglar una situació al més ràpidament possible, potser pot portar problemes. La voluntat aquella de voler arreglar una situació el més ràpidament possible a lo millor podria conduir a què encara s'allargués més aquest termini de temps i, aquí em vull referir a aquesta inseguretat jurídica. La inseguretat jurídica finalment les conseqüències podrien derivar en aquest allargament per un problema directe, en primer lloc, sobre els propis treballadors però també un risc sistèmic del sistema i possiblement aquesta inseguretat jurídica que es podria acabar plasmant o demostrant, podria portar a unes conseqüències més endavant sobre la possible captació d'inversió estrangera perquè es podria entendre que les coses no s'han fet bé. És aquí on nosaltres volem manifestar el nostre desacord amb el redactat, en especial, en aquests apartats jurídics de la llei.

En referència, -un altre article-, en referència a l'article de l'addicional setena que fa referència als treballadors que tant s'ha parlat aquí per part dels diferents grups... Bé el redactat, ja que tinc la possibilitat d'expressar-me, tampoc em satisfà perquè finalment, al meu entendre, pot acabar sent, aquesta addicional setena, paper moll en el sentit de què es volen protegir els drets dels treballadors, s'hi fa esment, cert, però hi ha un article que diu; si escau, és l'entitat pont que se'n farà càrrec. Al nostre entendre, hagués estat millor que de l'entitat pont també es pogués traspassar a una possible entitat financera que adquirís hipotèticament el banc pont, no?

Per altra banda, també hi pot haver -que no hi he fet esment a nivell del contingut jurídic-, també hi podria haver un problema de separació de poders amb algun articulat que fa referència al procés concursal de la Batllia que la pròpia llei podria aturar sense diferenciar la voluntat pròpia del batlle instructor. Per tant, aquí també podria haver-hi un problema de separació de poders però ho deixaré per més endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt tindria la paraula el Sr. Pere López. Pot parlar des d'on vulgui, des de la tribuna o des del seu escó.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, em referiré a algunes de les qüestions que comentava el Sr. Cinca en la seva intervenció. Fent el preludi del que nosaltres hem proposat des del primer dia que és la necessitat d'organitzar des del Consell aquesta Comissió d'Enquesta, una comissió que al nostre entendre acabarà sent ineludible i que, per tant, entenem que quan abans ens hi posem per tots serà molt millor i que en tot cas, -ho deia també abans en la meua anterior intervenció-, en cap cas entenc que el partit majoritari i el govern que ha estat en funcions i el govern actual al llarg d'aquesta crisi han de prendre aquest motiu com una "frenta". En tot cas, jo penso que al nostre punt de vista haurien de ser els primers interessats a que aquesta comissió pugui iniciar al més aviat possible els seus treballs.

La meua intervenció, de la qual es despenia un vot favorable al projecte de llei, que és el vot que farem

però volíem doncs tenir algunes contestes d'alguns sobre alguns dels dubtes en la resposta del ministre, també l'hem de contextualitzar; no només en relació aquesta Comissió d'Enquesta sinó, -que s'entengui bé-, que no es una validació de l'actuació del Govern al llarg de tot aquest procés del qual hem tingut informació però que evidentment hem tingut un paper secundari que és el que ens corresponia i que el que avui estem debatent és clarament una eina que amb la situació actual de l'entitat de crèdit doncs és una eina necessària, diríem fins i tot, que és una eina imprescindible per donar-hi alguna sortida en aquesta situació.

Feia abans esment -i el ministre ho ha citat-, doncs, a la inclusió de vàries propostes essencialment en les línies que per nosaltres han sigut sempre importants; la protecció dels treballadors, introduir un procés el més garantista possible en aquesta substitució de procediments judicials i després la protecció dels fons públics.

També una qüestió que no he pogut fer-hi esment amb prou detall en la primera de les intervencions i que m'agradaria allargar-me ara una mica més que és l'aplicació de la llei. En aquest sentit pensem que és molt important i entenem que el regulador ja hauria d'estar treballant en aquests plans d'actuació anticipada i amb els plans de reestructuració.

La sortida al mercat d'aquest banc pont, d'aquest banc nou, al nostre entendre requereix de què tota aquesta feina es vagi preparant amb antelació. Aquest entenem que és un element essencial per la viabilitat de l'entitat, de l'entitat que pot incloure des d'aspectes purament operatius però en el qual entenem que el temps passa ràpid, i entenem que també afecta als treballadors però que també entenem que el regulador hi té un paper determinant.

Finalment, també voldria parlar de l'òrgan regulador el que hem trobat a faltar una mica al llarg d'aquest procés. El Sr. Pintat ha reclamat insistentment un informe, -un informe que hem rebut aquest matí-, un informe que recomana l'adopció d'una llei en el sentit d'aquesta directiva. Un informe que al nostre entendre arriba una mica tard tot i que vam tenir una reunió amb el Consell d'Administració de l'INAF i que també és un pèl incomplet en aquell aspecte que ens preocupa més, que és si el sector financer fa un esforç suficient. També apel·lava una mica el ministre en aquest sentit en la seva primera intervenció... jo potser l'hi demanava més si el sector financer se l'hi ha demanat un esforç major, si aquesta aportació al fons s'entén que és una aportació suficient pel que es preveu que pugui esdevenir, si no hi ha capacitat a hores d'ara per fer un esforç major per part del sector financer, si es pot

comptabilitzar aquesta aportació inicial amb un règim d'aportacions successives per anar fent aquest fons més elevat i, una mica amb el que dèiem, penso que tots hem obert una mica aquesta possibilitat de què és una primera implantació d'aquesta directiva i que segurament en moments permetrà un desplegament més continuat.

I el darrer dels punts. Parlava d'un control més polític sobre l'agència i les seves actuacions. Fins i tot havien dit que els seus comptes doncs poguessin ser auditats pel Tribunal de Comptes i que hi hagués una major transparència. Novament parlant de la Comissió d'Enquesta nosaltres també pensem que aquesta comissió podria potser fer funcions de seguiment de tota la feina d'implantació i de seguiment del projecte de llei.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Grup Parlamentari Liberal si desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Parlamentari Demòcrata...

Tampoc hi ha intervenció...

Bé, doncs, a continuació donaria la paraula al Sr. ministre.

Si desitja intervenir...

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En relació... només una qüestió en relació a... dues qüestions, en relació a la intervenció del Sr. Víctor Naudi. Deia una llei que és tardana. No és tardana Sr. Naudi, no és tardana perquè l'acord monetari es va signar el 2011, defineix un calendari d'implementació del cabal comunitari molt ben definit, vostè ho sap. Va ser, a mi em sembla, un element molt important de la negociació que va dur a terme el Govern que vostè en aquell moment hi participava, tenir aquest calendari perquè Andorra necessita un procés d'adaptació a tot aquest cabal comunitari, no el pot assumir d'un dia per l'altre i, per tant no és tardana perquè s'està dins dels calendaris.

Però és que, a més a més, en aquest cas en concret encara és menys tardana perquè estem parlant d'una directiva de l'any 2014, per tant, impossible d'aplicar-la abans que existís la pròpia directiva. La directiva és fruit d'una situació doncs que tots coneixem que ha passat en diferents països de la

Unió Europea en quant en els seus sectors financers i bancaris i, per tant, la pròpia Unió Europea respon amb aquesta directiva el 2014.

Què diu l'Acord Monetari quan es van introduint nous elements, noves directives, nous reglaments dins de la pròpia Unió Europea en quant a la transposició d'un país com Andorra que té el compromís d'anar fent-se seu tot aquest cabal comunitari? Doncs, que a través del Comitè Mixt en aquestes noves incorporacions es defineix en quin moment s'haurà d'anar incorporant. I això és el que es va fer. En el darrer Comitè Mixt es va decidir en quin moment s'hauria d'incorporar perquè fos coherent amb tot el procés que està seguint Andorra aquesta directiva. Per tant, tardana no és. El que passa que Andorra reacciona ràpid i davant d'una obligació que tindrà l'any 2018 l'anticipa perquè l'hi és útil davant d'una problemàtica sorgida de manera sobtada ara fa tres setmanes.

En relació al tema del personal que vostè ens diu; m'hauria agradat que hi hagués una obligació encara més potent en quant a la possibilitat de què una hipotètica entitat que adquirís el banc pont tingués de contractar aquest personal. Jo crec que la pròpia formulació que vostè fa ja explica quina és la filosofia de tot això. Avui en dia tenim una entitat que és la BPA, sabem, -ho he explicat abans per això he fet èmfasi arrel de la intervenció de la Sra. Mateu-, que se n'haurà de crear una altra que aculli tots els que són els passius i els actius bons i que aquesta nova entitat i que no és una entitat de continuïtat, és una nova entitat, haurà de contractar aquest personal de manera prioritària, i a més a més li haurà de mantenir l'antiguitat. A partir d'aquí el que passi amb aquest banc pont doncs ja està dins de les regles normals de mercat. Evidentment si algú, una entitat ja existent comprés aquest banc pont, la compra amb totes les seves obligacions en relació amb els seus treballadors. Que després haurà de gestionar segons cregui convenient però sempre respectant, insisteixo aquesta antiguitat i a partir d'aquesta antiguitat, el que preveu el Codi de relacions laborals. Per tant, em sembla que això està raonablement resolt amb el mateix esperit que vostè vol en tot cas, no pas amb un esperit diferent.

En relació amb algunes de les qüestions que ha apuntat el Sr. Pere López i especialment amb una que em sembla molt important d'aclarir que és el tema de si els 30 milions són o no suficients. Evidentment des del moment en què es fixen és perquè s'entén que ara per ara són suficients i a més a més, insisteixo, és una quantitat que s'emmotlla al que preveu la directiva.

No podem, també és cert quan es fixen aquestes obligacions de manera tant accelerada, insisteixo

amb el fet de què el que preveu la directiva és que es doti al llarg de deu anys el fons quan se li demana al sector que faci un esforç de manera accelerada, no podem oblidar també el context, i el context és que a la mateixa llei estem dient que en el supòsit de què mai s'arribés a tenir d'utilitzar el fons de garantia de dipòsits, també s'hauria de dotar amb el període d'un any la part que s'hagués utilitzat. Per tant, un altre esforç. I alhora no podem oblidar també amb gran part fruit de les obligacions que s'han anat adquirint a través de l'acord monetari i de la pròpia necessitat de les entitats bancàries d'anar-se emmotllant, per exemple als criteris de Basilea 3, doncs que també han de fer esforços interns per reforçar tot el que són els seus fons propis. Per tant, em sembla que l'obligació que tenim nosaltres és buscar aquest equilibri entre una quantitat suficient adaptada a la directiva i alhora una quantitat que en cap cas posarà en perill tot allò que tenen de fer els bancs per emmotllar-se al que preveu la legislació vigent. I en aquest sentit em sembla que ara per ara hem d'estar satisfets.

D'una altra banda, pel que fa al tema del control de l'AREB, fer incidència amb l'article 44. En l'article 44 es preveu el control parlamentari financer i comptable de l'entitat, i per tant, hi ha una obligació ja establerta en la pròpia llei de què els representants de l'AREB hauran de comparèixer al Consell General per donar complida explicacions de tot el que hagin fet i de tot el que hagin estat gestionant amb independència de què serà un organisme de l'Estat que evidentment pot ser cridat o interpel·lat cada vegada que calgui en comissió o en el que sigui. Per tant, em sembla que això que ben resolt i en aquest sentit em sembla que podem estar tranquils.

I pel que fa als plans d'actuació, evidentment Sr. López estem ja treballant aquests plans d'actuació, no especialment el Govern, en aquest cas qui és competent per fer-ho en aquest moment és l'INAF després serà l'AREB. La feina que hagi fet l'INAF també ho preveu una transitòria, passarà a l'AREB. S'està treballant en aquests plans d'actuació. Però ho deia en la meva primera intervenció, el full de ruta no pot anar més enllà de tres, quatre setmanes vista perquè hi ha elements claus per acabar de definir aquest full de ruta que depèn precisament dels treballs que s'estan fent a curt, per exemple tot el tema de neteja de separació de recursos bons i dolents. Fins que no tinguem clar quins estan al costat i quins estan a l'altre i quina valoració se li pot donar al banc pont en funció d'aquests recursos que acabi aollint, és difícil definir molt més enllà del que ja s'ha fet, el pla d'actuació, però evidentment té tota la raó, cal fer aquests plans d'actuacions, estan

recollits i esmentats en la pròpia llei i cal que ja s'hi estigui treballant, i en aquest sentit s'està fent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups....

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé sí, per al·lusions, el que deia el Sr. ministre, Sr. Cinca, convindrà amb ell que pel que fa el que és l'aplicació de la Directiva 59/2014 no és tardana. Ara bé quan m'he referit a tardana era pel desplegament del propi acord monetari que sí que ja preveia aquest paquet de mesures últimes que anava en aquest sentit. Bé hi han hagut quatre anys i en aquest sentit no s'ha avançat gaire. També vull recordar on estaríem ara si en aquell moment el govern del qual jo formava part, entre 2009 i 2011 hagués tramitat la llei del fons de garantia o no hagués ratificat o portat a ratificació l'acord monetari. És que vull recordar. I no m'agrada mirar pel retrovisor però de tant en tant és bo, vull recordar que ens vam quedar sols i alguns dels membres que en aquell moment encara estan aquí no hi eren, no ho van votar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé no hi ha intervencions...

Bé, sembla que s'ha constatat que hi ha un error tipogràfic en la redacció definitiva de l'apartat 1 de l'article 79, que comporta que tal com està redactat no té cap sentit la frase que en dimana. Demanaria al Sr. ministre si ens pogués dir el que diu exactament la redacció actual on hi ha l'error, i què és el que hauria de dir.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí gràcies Sr. síndic.

Efectivament estem parlant de l'article 79, apartat 1, únicament s'ha produït aquest problema en aquest apartat. Avui en dia tal qual es va presentar a

l'apartat 1 diu: "Qui exerceix en l'entitat càrrecs d'administració o direcció és responsable de les culposa". Entre aquest "les" i "culposa" ha saltat un tros de la frase que fa que com s'observa, aquest apartat quedi sense cap mena de sentit. Què és el que hauria de dir. Hauria de dir: "Qui exerceix en l'entitat càrrecs d'administració o direcció és responsable de les infraccions quan aquestes infraccions siguin imputables a la seva conducta dolosa o culposa".

Per tant falta aquest espai, aquest tros de la frase que és: "les infraccions quan aquestes infraccions siguin imputables a la seva conducta dolosa o". S'ha d'incrustar aquí al mig.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé demanaria a tots els grups si estan d'acord amb admetre aquesta modificació, resultat d'aquest error en la transcripció.

Sr. Víctor Naudi...

El Sr. Víctor Naudi:

Sí per part nostra estariem d'acord vist que és un error d'una manca, d'un acabament d'una frase, no canvia, no altera entenem el sentit de l'article, i per tant hi estem d'acord.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López....

El Sr. Pere López:

Sí també hi estem d'acord.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Pintat...

El Sr. Josep Pintat:

Sí hi estem d'acord.

El Sr. síndic general:

No sé si m'he de dirigir al Sr. Ladislau Baró o Sra. Meritxell Mateu...

Sr. Ladislau Baró...

El Sr. Ladislau Baró:

Sí hi estem d'acord Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Doncs demanaria si hi ha alguna altra intervenció, sigui per part del Govern o sigui per part dels grups....

Bé si no hi ha cap altra intervenció donaríem aquí per conclòs el debat i procediríem tot seguit a la votació del projecte de llei.

Obrim de seguida un breu termini de temps per poder votar.

(Votacions)

Demanaria a la Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

26 vots a favor, 2 en contra, 0 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat declaro aprovat el projecte de llei.

I no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 12.17h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877